

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput VIII. (a) Alexander III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

C A P U T V I I I .

(a) Alexander III.

AD hæc præsentibus innotescat, quod clerici de mobilibus, quæ per Ecclesiam sunt adepti, de jure testari non possunt. Viventes tamen, & sui compotes, moderatè valent aliqua de bonis ipsis, non ratione testamenti, sed eleemosynæ intuitu erogare in ægritudine constituti.

N O T A E

(a) **A**lexander III. Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 5. ubi additur pars capituli tua nos: & post Concilium Lateranense part. 29. capite 8. legitur Cenomanensis. Una cognoscitur in praesenti referri partem textus in cap. 1. de clericis peregrinis, ubi inscriptionem exposuit.

C O M M E N T A R I U M .

Difficilis admodum profecto est præsens Ale-
xandri constitutio, dum clericis prohibet
testamentum facere ex bonis inuitu Ecclesie ad-
quisitis; donare autem etiam in ægritudine mo-
dicas res permitit; nam primò talis constitutio
et invida tollenda est; siquidem permittit viven-
tibus donare morientibus autem donandi facul-
tatem admittit. Ideo enim lex Furia Caninia sub-
lata fuit in l. unic. C. de lege Furia toll. §. unic. In-
finit. eodem tit. quia permittebat in vita totam
servorum familiam manumittere, morientibus
verō eam licentiam adimebat, ut referunt Panci-
rola lib. 2. variar. cap. 8. Olanus lib. 2. paralip.
cap. 10. Antonius Augustinus de legibus. Circa
quod caput 1. legis Caninæ notandi sunt textus
in l. testamentum 1. ff. de manumiss. testam. l. Pa-
pinianus 8. §. quarta. ff. de inoffic. l. porfessio 215.
ff. de v. f. l. si quis 37. ff. de condit. & demonstr. l.
si quis 31. ff. de legat. 2. l. 3. §. planè, ff. de legit.
mon. l. 69. §. rogo ff. de legat. 3. l. final. ff. de rebus
dubitis, l. 56. §. 3. ff. ad leg. Falcidam. Deinde
nam aut in præsenti agitur de donatione mortis
causâ, aut de donatione inter vivos. Si de dona-
tione mortis causâ, falsa est constitutio, cum il-
le possit donare causâ mortis, qui & testamen-
tum facere valet, l. tam is 25. §. 1. ff. de dona-
tio. mort. l. 1. §. 1. ff. de rurebe & ratione, ergo si
clericis non licet testamentum facere de bonis in-
uitu Ecclesie adquisitis, nec donare causâ mor-
tis illis licet. Accedit, nam alias aperta fraus
fuerit clericis canonibus, in quibus testamentum
illis facere prohibetur, si in ægritudine possent
donare ea bona, que in testamento non possunt
relinquere; quam ob rationem constitutionem
textus in cap. quamquam, §. ultim. de usris, lib.
6. ad donationem causâ mortis protrahunt Glos-
sa lib. verbo alteri, Marienzo in l. 1. titul. 10.
gloss. 2. lib. 5. Recopil. Fachineus lib. 5. controv.
cap. 62. Gratianus rom. 1. discept. cap. 79. numero
12. Faber de error. decad. 43. error. 8. ideoque
ne frans fuerit legibus Juliani caducariis, Senatus
consulto, cuius mentio fit in l. Senatus 7. ff. de
donar caus. mort. cautum fuit, ut omnes donationes
causâ mortis ad exemplum legatorum caperentur:
quod etiam ex identitate rationis ad alios casus

protractum fuit in l. Marcellus 15. §. ultim. l. &
fidei debitor 17. lib. illud 37. ff. de donat. caus. mort. l.
cum hi 8. §. 1. ff. de transact. l. circa 66. §. scutis
ff. ad leg. Falcid. l. 1. §. 1. ff. si quid in fraud. pa-
tronis, l. 1. §. in mortis, ff. si cui plus quam p. leu-
gem, l. & fideicommissum 87. ff. de legat. 3. l. unio.
§. ultim. C. de caducis tollend. l. ut hereditibus 50.
in princip. ff. de legat. 2. juncta l. circa 10. ff. de do-
nat. causâ mortis, l. qua sub conditione 8. §. & in
mortis, ff. de condit. insit. Igitur si prohibitum
est clericis legare bona inuitu Ecclesie acquisi-
ta; nec donare causâ mortis illis licet. Si de
donatione inter vivos acceperit Alexander in
præsenti, frustra adiicitur taxativa illa, modera-
rè; nam cum clerici veri domini sint fructuum
suum beneficiorum, liberè illos donare pote-
runt, cum donatio effectus sit domini, l. sed est
25 §. consuet. ff. de peris. heredit. l. in re manda-
ta, C. mandati.

Cui difficultati ut satisfaciamus, præsentem
que textum exponamus, sciendum est, retentia op-
pinione quam probavi ut anteced. nti, videlicet
Episcopos, Canonicos, ceterosque beneficiarios
verè dominos esse fructuum suorum beneficio-
rum, posseque eos ad libitum inter vivos donare
absque eo, quod teneantur ad restitutionem:
quod etiam resolvunt Covar. in cap. cum in of-
ficiis numero 12. hoc titul. Diana p. 8. tract. 6.
resol. 13. Pater Molina de justitia tract. 2. disp. 14.
& sic quotidie in controversiis fonsibus pro-
nunciari pro donatariis Episcoporum, tradunt
Molina lib. 2. de primog. cap. 10. numero 4. & ibi
addentes, Solorzanus tom. 2. de jure Indian. lib. 30.
cap. 20. numero 4. Noguerol. alleg. 26. numero 214.
Barbosa alleg. 114. fusè Retes de donat. cap. 12.
per totum: peccare tamen lethaliter hujusmodi
Ecclesiæ Prælatos ita profusè donantes, ut docue-
rint PP. Concilii Trident. sess. 25. de reform.
cap. 1. propter obligationem charitatis, quâ stri-
ctius ipsi tenentur potius quam laici omnia su-
perficia in pauperes erogare. D. Thomas 2. 2. ques. 284. artic. 7. Unde licet sententia Navarri,
quatenus ad restitutionem eos teneri docuit,
communiter tejiiciatur; quatenus tamen docet
eos peccare lethaliter, nimis fusè sine causa do-
nantes, communiter amplectitur, ut restantur
Lessius lib. 2. de justitia, cap. 4. difficult. 2. per tot.
Barbosa dict. alleg. 114. Solorzanus ubi saprà, nu-
mero 22. Et licet quodad Episcopos religiosos
contrarium tenuerit Abulensis in cap. 30. Numer.
ques. 109. Sarm. de reddit. 1. part. in defens. mo-
nit. 11. num. 2. idem tamen circa donationes factas
ab Episcopis religiosis, ac factas à secularibus,
docuerunt Navarrus de reddit. ques. 1. monit. 8.
& ques. 3. monit. 25. Soto lib. 7. de justitia. q. 4.
artic. 2. & lib. 10. ques. 5. artic. 7. Redoanus de
spoliis cleric. question. 3. §. Et ex his, numero 16.

Rodriguez

Rodriguez tom. 2. qq. regul. qnest. 58. articul. 8. Sa verbo Episcopus, numero 11. Azor tom. 1. institut. lib. 12. cap. 7. Sola in Episc. relig. num. 26. D. Iosephus de Retes de donat. cap. 12. num. 34. Circa donationes autem mortis causâ, licet jure communi inspecto idem procederet in Episcopis, ac in ceteris beneficiariis, videlicet eos omnes causâ mortis donare non posse, ex eo quia ubi alicui prohibetur testamentum facere, & in eo de certis bonis disponere, ne prejudicium fiat illis, ad quos similia bona post mortem ejus perventura erant, etiam donare causâ mortis prohibetur, ut contingit in praedictum facti, quibus negatur testamenti factio activa; & ita quia aequalis prohibitionis ratio militar, utrumque simul, restari videlicet, & donare causâ mortis illis prohibetur, l. 1. §. 1. ff. de tutel. & ration. l. filiis 7. §. ultim. ff. de donat. causâ mortis. l. discrevis 10. C. qui testamenta: docent Facheineus lib. 5. contrrov. cap. 25. Oſualdus lib. 14. Donel. cap. 33. littera G. Merillus lib. 6. obs. cap. 7. pluribus relatis Arias à Mefia lib. 2. variar. cap. 39. Unde filius familias, cui ideo restari prohibetur, quia familiam non habet, ut explicat D. Iosephus de Retes lib. 1. opuscul. cap. 22. numero 8 ex consensu tamen patris potest donare. Hodie tamen cum ex consuetudine generali quam illustrabimus infra in cap. relatum, clericis de omnibus bonis disponere possint, quounque modo ea donare causâ mortis valebunt; Episcopi vero, quia testamentum facere nequeunt, ne donare causâ mortis poterunt. Deinde supponendum est, in praesenti textu Alexandrum agere de donatione inter vivos facta; nam licet referat in aegritudine eam factam fuisse, non ideo talis donatio appellatur mortis causâ; tunc enim donatur causâ mortis, cum in mortis casum, seu eventuum res datur; ita ut in ejus defectum res donata redeat ad dominium donatoris. In summa cum donator magis vult sibi habere rem donatam, quam donatarius, & magis, ut evincere casum mortis, potius donatarius habeat, quam haeres, l. 1. l. Senatus 35. §. 1. ff. de donat. causâ mortis. l. 1. C. eod. tit. princip. Instit. de donat, ubi plura Institutarii: late docent Hermosilla in l. 2. tit. 4. parris. 5. gloss. l. Donellus lib. 14. comment. cap. 33. Faber de error. decad. 43. cum pluribus sequentibus, & lib. 7. conject. cap. 20. Cujaci lib. 17. Juliani in l. 1. alienam 13. §. Marcellus, de donat. inter. & tract. 2. ad Afric. in l. in mortis 22. ff. eod. tit. & lib. 3. obs. cap. 17. & lib. 20. cap. 6. & lib. 10. cap. 18. Facheineus lib. 5. contrrov. cap. 22. Gentilis de donat, inter lib. 2. cap. 33. & lib. 3. cap. 34. cum sequent. Duatenus ad titulum de donat. cap. 1. D. Mathias Guerra in l. ubi ita donatur, ff. de donat, causâ mortis. In qua juris parte de donatione causâ mortis observandi sunt textus in l. 4. l. sed si vir, §. quod legaturus, l. si vir 52. §. ultim. ff. de donat. inter. l. 9. §. ultimo, l. 10. l. 11. l. cum hic 32. §. similitus, ff. eodem, l. 3. in princip. vers. Julianus, ff. de liberat. legat. l. 3. l. 20. ff. de legat. prestat. l. nam si 17. ff. de condic. indeb. juncto Costa lib. 1. select. cap. 18. l. livet, C. de pacis, jun-

Eto Pinello lib. 1. select. cap. 10. numero 43. l. cum pater 77. §. Marvio, ff. de legat. 2. cum ipso Pinello lib. 1. select. cap. 6. numero 32. l. si quid in fratre dem patron. juncto Cujacio tract. 1. ad Afric. in l. 46. ff. eod. tit. l. 3. §. si debita, l. 8. §. sed & si mortis, ff. de bonis libert. l. servus 76. ff. de hered. instit. l. mortis 15. ff. de manumiss. l. 24. §. pater, ff. de admend. legat. l. 5. §. qui moris, ff. de his quibus ut indign. Unde licet tempore aegritudinis fiat donatio, si tamen non in mortis eventum fiat, non mortis causâ, sed inter vivos appellatur, & talis presumitur: textus singularis in l. Seja, §. ultim. ff. de donat. causâ mortis. docent Covar. in presenti rubric. 3. p. num. 36. Julius Clarus §. donasse, quib. 4. num. 3. Petrus Barbosa in l. qna doitis, à num. 85 ff. solvit, matrim.

Quibus ita animadversis, non obstat dubitan-
di ratio supra adducta; nam multum interest, an Expositus Episcopi, & alii beneficiarii in vita disponant de pre-
dictis beneficiis, an vero voluntatem suam in tempus mortis conferant. In primo casu valida
est dispositio, quia sibi detrahit quod donat: at
in secundo dispositio non valet, quia non sibi,
sed Ecclesiae, qua in ea bona succedit, detrimentum infert. Nec ratio abrogationis legis Caninæ
huic casui adaptari potest, quia ut recte docet Boëtius Epon. in presenti, num. 3. regula illa ad eos pertinet, qui bona propria perfectè, & absurè habent, ut contingit in bonis patrimonialibus clericorum, non vero in bonis intuitu Ecclesiae acquisitis. Nec obstat augmentum difficultatis, nam retentia supra tradita sententia, videlicet Alexandrum in praesenti agere de donationibus inter vivos, non refragatur taxatio illa, moderata, & eleemosyna causâ donat: nam omisso Molinâ lib. 1. de primog. cap. 10. num. 40. qui textum hunc accipit de bonis Ecclesiae, non vero de rebus ejus intuitu acquisitis; omisso idem sententia Navarræ de redditibus quæst. 1. monit. 81. quem sequitur Pater Molina de iustitia tract. 2. diff. 148. numero 6. Solorzonus rom. 2. lib. 3. cap. 10. num. 130. dum non admittit argumentum a contrario sensu, in praesenti textu dicendum est, clericis in aegritudine constitutis tantum modicas permitti donationes; quia aliae censentur facta in fraudem prohibitionis canonice, non disponendo per viam testamenti de hujusmodi rebus, argumento legis filio 59. ff. solvit. matrim. cap. 2. de renunc. in 6. l. si filia 5. ff. de divorciis; ideoque perinde haberi debent tales immoderate donationes, ac si factæ fuissent in testamento. cap. de his, de sepulturis: docent Covar. hic, num. 1. Sarmento 4. p. de reddit. q. 1. numero 6. Barbosa dict. alleg. 11. 4. num. 6. si enim immodaç donationes clericis de vita periclitantibus permetterentur, facile de omnibus rebus etiam testamento non condito disponerent in fraudem predicte prohibitionis; quæ fraudis suspicio idem jus extorquet in donatione causâ mortis, ac in legatis observatur, argumento textus in cap. sue, de pro-
curat. cap. confitutus, de concess. præbend.